

Theater

INTERVIEW/REPORTAGE WANNA PLAY?

Is er iemand die met me wil spelen?

Mannen ontvangen om mee te schaken of soep te eten; als het maar niet is om seks mee te hebben. Kunstenaar Dries Verhoeven zit tien dagen opgesloten in Utrecht om aan te tonen dat het soms lang zoeken is naar verbinding en intimiteit.

Door **Hein Janssen** Foto **Raymond Rutting**

Wat zullen we doen? Pannenkoeken bakken? Of een spelletje schaak? Dat soort vragen stelt theatermaker en beeldend kunstenaar Dries Verhoeven in zijn productie *Wanna Play?* Deze combinatie van theater, performance en installatie staat sinds vorige week op de Neude in Utrecht. Verhoeven zelf zit daar tien dagen lang onafgebroken in; 240 uur lang is hij de hoofdrolspeler in zijn eigen creatie. Hij slaapt er, eet er, stapt er onder de douche. En hij nodigt mannen in zijn tijdelijke onderkomen bij hem uit.

Liefde in tijden van Grindr – zo luidt de ondertitel van *Wanna Play?* Grindr? Dat is toch die datingsite voor homoseksuele mannen die op zoek zijn naar een snelle inlossing van hun seksuele behoeften? Even op de smartphone kijken wie dichtbij beschikbaar is, en hup, het contact is gelegd.

Pannenkoeken bakken, schaken, een goed gesprek. Dat is waarnaar Verhoeven op zoek is. Zijn kunstobject – onderdeel van festival Spring in Utrecht – is gericht op niet-seksuele contacten en handelingen. Wezensvreemd dus voor Grindr, maar juist

daarom is het Verhoeven te doen.

'In *Wanna Play?* exposeer ik mijn eigen leven in datingland. Tien dagen lang ben ik zichtbaar in de openbare ruimte. Ik wil bevragen waar de grenzen tussen het private en het publieke liggen, door het internet letterlijk als nieuwe ontmoetingsruimte te plaatsen in de oude ontmoetingsruimte, namelijk een plein midden in de stad.'

Verhoeven was een tijdlang zelf behoorlijk actief op diverse homo-datingapps. Dat beviel hem prima, voorzover hij op zoek was naar snelle bevrediging. Maar hij vroeg zich ook af wat het betekende als je op zoek bent naar binding, verdieping, liefde.

Verhoeven: 'Ik ben vatbaar voor het prachtige monster van de seksuele belofte dat in die apps huist. Daarnaast is het, zoals zo veel andere sociale media, een middel om aandacht te krijgen. Je zet je smartphone aan en krijgt complimenten. Het is verleidelijk het internet als etalage te gebruiken, om een alter ego te presenteren, een afgeleide van jezelf, die net iets meer aandacht genereert. Op de dating apps gaat het ook over je potentie als pornoster – kijk mij eens mooi zijn, en geil, en stoer!'

Verslaafd aan Grindr was hij nog niet, maar het bepaalde op een ge-

ven moment wel zijn leven. Die continue mogelijkheid weer een trofee te scoren, de spanning, het avontuur dat je een half uur later misschien seks hebt met een elektromonteur die je normaal gesproken nooit zou ontmoeten. Maar op den duur stond het hem in de weg bij het vinden van een daadwerkelijke verbinding.

'Het is prima dat Grindr en al die andere apps er zijn, maar ze vormen ook een carroussel van voortdurende zelfbevestiging. Het circuleert rondom het huidige, seksuele rendementsdenken. Intimiteit ontstaat toch vooral als je elkaar niet beoordeelt of wilt imponeren, als je jezelf onbeoordeeld waant.'

Het is zeker niet Verhoevens bedoeling in *Wanna Play?* Grindr en andere datingsites moreel te veroordelen. Wel wil hij de toekomst van intimiteit bevragen nu het internet een vanzelfsprekende ontmoetingsplek wordt.

Wanna Play? was vorig jaar voor het eerst in Berlijn te zien. Het liep uit op een rel (Verhoeven: 'volkswoede') en een verhit debat, dat zelfs *The Guardian* en *The Washington Post* haalde.

Onderdeel van het project is dat Verhoeven vanuit zijn tijdelijk onderkomen contact zoekt met andere gebruikers van dating apps als Grindr en Tinder en hen uitnodigt bij hem langs te komen. Die chats worden op een lichtkrant en voor het publiek zichtbaar geprojecteerd, maar zonder persoonlijke gegevens of herkenbare foto's. Een van de mannen die in Berlijn met Verhoeven via Grindr in contact kwam, vond niettemin dat zijn privacy was aangetast, omdat hij niet wist in een contactproject te zijn beland. Op Facebook organiseerde hij een hetze te

gen Verhoeven, die derhalve al na vijf dagen zijn project moest staken.

'Ik werd door die man aangevallen, de dag erna werden de ruiten ingegooid. De geest was uit de fles en het was beangstigend. Duitsers zijn uitermate kritisch als het om privacy gaat, dat heeft van als met het Stasi verleden te maken. Allerlei angsten werden op mijn werk geprojecteerd, een gesprek was niet mogelijk. Men ging ervan uit dat ik bewust homo's in een kwaad daglicht wilde stellen, terwijl ik toch vooral met andere gebruikers de mogelijkheden van de apps wilde onderzoeken en hoe dat alles ons dage-

lijks leven beïnvloedt.'

Voor Utrecht heeft hij een paar zaken gewijzigd en hij hoopt dat niemand nu nog vraagtekens zet bij zijn intentie. Krabben waar het pijn doet wil hij. In *Wanna Play?* probeert hij te onderzoeken of iemand die met drie piemels op Grindr staat ook geïnteresseerd is in een potje schaken. En hij wil dat mensen die vanuit hun onderbuik reageren - 'wat een viezigheid' of 'je zet homo's voor schut' - zelf komen kijken.

Diverse kunstinstellingen en steden zijn in *Wanna Play?* geïnteresseerd, maar of hij ermee doorgaat, weet hij niet. 'Dit is misschien mijn persoonlijk-

ste productie ooit. Maar als het in Utrecht ook negatieve reacties uitlokt, stop ik. Ik vind dat een kunstwerk zonder uitleg of verdediging moet kunnen bestaan. Ik ben niet geïnteresseerd in hoeveel sterren ik in *de Volkskrant* krijg. Ik wil in het maatschappelijk debat mijn stem laten horen.'

'Het is prima dat apps als Grindr er zijn, maar ze vormen ook een carrousel van voortdurende zelfbevestiging'

Dries Verhoeven

Dries Verhoeven (39) maakt groot-schalige installaties, performances en happenings in musea, op locatie en in de openbare ruimte. Op de grens tussen theater en installatie-kunst zet hij de verhoudingen tussen toeschouwers, performers, alle-

daagse werkelijkheid en kunst op scherp. Hij werkte daarvoor al samen met hoogbejaarden, vluchtelingen, blinden en kinderen. Producties waren onder meer *U bevindt zich hier*, *Donkere kamer*, *De grote beweging* en *Hartstocht*.

Dries Verhoeven in zijn transparante container op de Neude in Utrecht. De chatsessies zijn van buitenaf zichtbaar.